

I. ANALÝZA PROTEOMU

A) DVOUROZMĚRNÁ ELEKTROFORÉZA

RNDr. Hana Konečná, Danuše Fridrichová

Dvourozměrná elektroforéza je kombinací dvou elektromigračních metod, které slouží k separaci jednotlivých proteinů z komplexní směsi.

Prvním rozměrem je izoelektrická fokusace, tj. separace proteinů podle jejich izoelektrických bodů (pI) v imobilizovaném gradientu pH vytvořeném v polyakrylamidovém gelu (*IPG stripu*) v prostředí ionizovaných látek. K rozdělení proteinů dochází po vložení *stripu* do elektrického pole.

Druhý rozměr tvoří denaturační polyakrylamidový gel s obsahem dodecylsulfátu sodného, ve kterém dochází k rozdělení předem separovaných proteinů podle relativní molekulové hmotnosti (MW).

Po provedení dvourozměrné elektroforézy jsou proteiny visualizovány přímo v gelu barvením Coomassie Brilliant Blue, stříbrem, fluorescenčně, popř. autoradiograficky.

Vybraný protein se manuálně vyřízne z gelu, enzymaticky naštěpí na peptidy, které jsou dále analyzovány hmotností spektrometrií. K příslušnému MS-spektru je identifikace proteinu dohledána z databáze srovnáním s peptidovými spektry známých proteinů.

Praktická část:

Vzorky se připraví acetonovou extrakcí z listů *Arabidopsis thaliana* buď wild type *Columbia* nebo *amp 1* – mutantní linie nadprodukující rostlinné hormony cytokininy.

1. Extrakce proteinů z listů:

- listy se rozdrtí v třecí misce v tekutém dusíku
- přidá se roztok aceton/TCA (kyselina trichloroctová) – vysrážení proteinu
- centrifugace, pelet se promyje roztokem acetonu (s obsahem EDTA a inhibitorů proteáz)
- centrifugace, vysušení peletu (tj. proteinový prášek)

2. Solubilizace proteinů:

- rozpuštění proteinů - 1h třepat při 37 °C v solubilizačním pufru
- centrifugace, filtrace, stanovení koncentrace proteinu metodou kompatibilní s redukčními látkami a detergenty obsaženými v solubilizačním pufru (kit RC/DC, BioRad).

3. Rehydratace IPG stripu se vzorkem

- Proužky se dodávají v dehydratovaném stavu opatřené ochrannou fólií. Všeobecně lze k nanesení proteinového vzorku použít dva postupy přípravy:
 - 1) rehydratace bez vzorku – po odstranění fólie se proužek nechá rehydratovat rehydratačním pufrem 9-16 hodin, vzorek se nanese před samotnou fokusací.
 - 2) rehydratace se vzorkem – po odstranění fólie se proužek nechá rehydratovat v roztoku rehydratačního pufru obsahujícím vzorek. Tímto způsobem lze dosáhnout nanesení velkého množství proteinu (až 1 mg) bez rizika vysrážení.
 - 2.1) rehydratace se vzorkem pasivní – bez působení elektrického proudu
 - 2.2) rehydratace se vzorkem aktivní – 50 V, 20°C, 10–12 hodin
- V našem případě použijeme postup pasivní rehydratace se vzorkem. Do drážky rehydratační vaničky naneseme 50 µg vzorku ředěného rehydratačním pufrem. Z IPG stripu opatrně sloupneme ochrannou fólii a položíme jej GELEM DOLŮ do drážky se vzorkem (případně bublinky je třeba odstranit!). Zalijeme 2 ml minerálního oleje. Rehydratace proužku bude probíhat asi 6 hodin (obvykle však používáme rehydrataci přes noc).

S proužky manipulujeme výhradně pinzetou a v rukavicích !!!

4. Izoelektrická fokusace (1. rozměr)

- Fokusační podmínky závisí na složení vzorku, jeho komplexitě, na délce stripu a na pH rozmezí IPG proužku. Následující podmínky proto berte pouze jako doporučené.

Na elektrody fokusační vaničky opatrně pinzetou položíme čtverečky speciálního papíru a navlhčíme je 8 μ l deionizované vody. Z rehydratační vaničky vyjmeme proužek a necháme odkapat olej. Proužek položíme do fokusační vaničky gelem dolů. Jemně jej přitlačíme na elektrody. Zalijeme 2 ml minerálního oleje. Po vložení všech proužků uzavřeme vaničku víkem – pozor na orientaci! – a vložíme ji do přístroje.

Podmínky fokusace (pro strip délky 7 cm):

1. krok: odstranění nadbytečných solí
startovní napětí: 150 V
čas: 30 min
2. krok: zvyšování napětí
startovní napětí: 150 V
konečné napětí: 1500 V
čas: 3 h
3. krok: zvyšování napětí
startovní napětí: 1500 V
konečné napětí: 2500 V
čas: 1 h
4. krok: zvyšování napětí
startovní napětí: 2500 V
konečné napětí: 3500 V
celkový počet volthodin: 12000 Vh
4. krok: závěrečný udržovací krok
napětí: 500 V
čas: 24 hodin

Po ukončení fokusace vyjmeme z drážky, necháme okapat olej a buď strip hned použijeme na separaci v druhém rozměru nebo zamrazíme na -20°C v hermeticky uzavřené nádobce.

5. SDS-PAGE (2. rozměr)

- Ekvilibrace proužků: Před provedením SDS-PAGE je nezbytné ekvilibrovat proužky v pufru obsahujícím dodecylsulfát sodný (SDS). Proužky po rozmrážení umístíme do rehydratační vaničky obsahující 2.5 ml **ekvilibračního roztoku 1** (obsahuje DTT) a 10 minut jemně promícháváme na třepačce. Po deseti minutách přemístíme proužek do 2.5 ml **ekvilibračního roztoku 2** (obsahuje jodoacetamid) a opět mírně promícháváme na třepačce. Jodoacetamid je fotocitlivý, ekvilibrační roztok 2 proto chráníme před světlem alobalem.
- Po ekvilibraci přeneseme IPG proužek na polyakrylamidový gel druhé dimenze a zalijeme **0.8 % agarosou** v elektroforetickém pufru s obsahem 0,003% bromfenolové modři. Necháme proběhnout standardní SDS-PAGE, gelyobarvíme Coomassie Brilliant Blue nebo - pro dosažení vyšší citlivosti - stříbrem.

Roztoky pro 2D elektroforézu:

Solubilizační pufr (totožný s rehydratačním pufretem)

7M urea, 2M thiourea, 2% CHAPS, 60 mM DTT, 0.8% ampholyte, 0.003% BPB

Ekvilibrační roztoky

1. 6 M močovina, 0,375 M Tris/Cl, pH 8,8, 2% SDS, 20% glycerol, 2% (w/v) DTT
2. 6 M močovina, 0,375 M Tris/Cl, pH 8,8, 2% SDS, 20% glycerol, 2,5% (w/v) jodoacetamid

Agarosa na zalití IPG stripu

0,8 % agarosa v PAGE elektroforetickém pufu

Elektroforetický pufr

0,025 M Tris, 0,192 M glycín, 0,1 % SDS

Koncentrace celkového akrylamidu v gelu pro druhý rozměr 2-D elektroforézy:

Druhý rozměr 2-D elektroforézy provádime v 12%T gelu:

Barvení gelů Coomassie modří (Coomassie Brilliant Blue R250)

Barvení Coomassie modří patří mezi nespecifické metody vizualizace proteinů. Při obvyklém způsobu barvení Coomassie dochází zároveň k fixaci proteinu do gelu, a to působením 40% methanolu v prostředí 10% kyseliny octové. Barvení trvá přibližně 2 – 8 hodin, v závislosti na množství proteinu naneseného na gelu, na tloušťce gelu a na koncentraci Coomassie.

- Po skončení SDS-PAGE označit orientaci gelu odkrojením jednoho z rožků a opatrně přenést gel do 0,1% Coomassie R 250. Ponechat třepat na třepačce přes noc.
- Následující den vyměnit Coomassie za odbarvovací roztok č. 1. Ponechat na kývačce 30 minut.
- Vyměnit odbarvovací roztok 1 za odbarvovací roztok 2. Ponechat na kývačce do odbarvení; odbarvovací roztok 2 je nutné několikrát vyměnit. V tomto roztoku je gel možné v chladu uchovat i několik týdnů.
- Uchovávání gelů:
 - vysušení mezi celofány
 - vysušení na papíře pod celofánem
 - naskenování a uchování v elektronické podobě (pokud se gel uchovává pro pozdější analýzu, uchovávat ve formátu tiff, nekomprimovaném)

Roztoky:

Barvicí roztok Coomassie

0,1% Coomassie Brilliant Blue R 250

10% kyselina octová

40% methanol

Odbarvovací roztok 1

7% kyselina octová

40% methanol

Odbarvovací roztok 2

10% kyselina octová

5% metanol

Barvení CB je možno též provést komerčně dostupným kitem.

Barvení gelů stříbrem

Barvení stříbrem je další metodou nespecifické vizualizace proteinů. Principem je vazba stříbrných iontů na –SH a –COOH skupiny aminokyselin. Schopnost vázat na sebe stříbrné ionty je tedy u každého proteinu jiná v závislosti na jeho aminokyselinovém složení.

Po proběhnutí elektroforézy v polyakrylamidovém gelu se proteiny v gelu zafixují zředěnou kyselinou octovou nebo trichloroctovou. Poté jsou vystaveny působení dusičnanu stříbrného. Při vyvýjení v roztoku uhličitanu sodného s formaldehydem dojde k redukci stříbrných iontů na stříbro, což se projeví zčernáním míst na gelu, kde je stříbro v proteinech navázáno.

Stupeň intenzity barvení lze ovlivnit dobou, po kterou jsou stříbrné ionty vystaveny působení vyvíjecího činidla. Redukční reakce se zastaví přidáním kyseliny octové.

Pro snížení pozadí a zlepšení kvality detekce je vhodné gel odbarvit Farmerovým odbarvovačem a celou proceduru barvení (bez fixace) provést ještě jednou. Stříbro, navázané na proteinech, se totiž Farmerovým činidlem nevymyje tak snadno, jako stříbro nespecificky navázané jako „pozadí“.

Veškeré nádobí, použité pro barvení, je nutno pečlivě umýt 1) saponátem, 2) ethanolem, 3) destilovanou vodou. Pro přípravu veškerých vodních roztoků použít pouze destilovanou deionizovanou vodu.

- Po skončení SDS-PAGE proteiny v gelu zafixovat - opatrně přenést gel do 20% trichloroctové kyseliny (TCA) a ponechat 20 minut třepat na kývačce.
- TCA recyklovat, gel promýt 4x 5 minut vodou.
- Přidat 0,1% roztok dusičnanu stříbrného. Zakrytu misku ponechat 30 minut třepat na kývačce.
- Gel propláchnout vodou 10 vteřin a přidat vyvíjecí činidlo. 10 minut vyvíjet v zakryté misce, netřepat.
- Zastavení vyvíjení 1% kyselinou octovou, 10 minut třepat.
- Promytí gelu vodou, 3x5 minut. Přidat Farmerův odbarvovač, 5 minut třepat.
- Po odstranění Farmerova odbarvovače promývat gel vodou až do úplného odbarvení.
- Opět přidat 0,1% roztok dusičnanu stříbrného. Zakrytu misku ponechat 30 minut třepat na kývačce.
- Gel propláchnout vodou, 10 vteřin a přidat vyvíjecí činidlo. Vyvíjet v zakryté misce do objevení proužků/skvrn.
- Zastavení vyvíjení 1% kyselinou octovou, 10 minut třepat.
- Gel promýt vodou – 15 minut. Uchovávat v chladu ve vodě s 2% (w/v) glycerolem.

Roztoky:

0,1% AgNO₃

0,1 g AgNO₃/100 g roztoku.

Připravit těsně před použitím (nepřipravovat do zásoby). Uchovávat v temnu.

Vyvíjecí činidlo

3% uhličitan sodný + formaldehyd

3 g Na₂CO₃/100 g roztoku + 50 µl 37% formaldehydu

Farmerův odbarvovač

2% K₃Fe(CN)₆, 3,2% Na₂S₂O₃·5H₂O

2 g K₃Fe(CN)₆/100 g roztoku

3,2 g Na₂S₂O₃·5H₂O/100 g roztoku

Smíchat těsně před použitím

Barvení stříbrem je možno též provést komerčně dostupným kitem.

Gely uchováváme zatavené ve fólii nebo vysušené.

Sušení gelů mezi celofány

- Odbarvovací roztok 2 vyměníme za 2% glycerol a gel v roztoku ponecháme aspoň 15 minut.
- Ustříhneme celofán (Biometra, BioRad), namočíme a ponecháme ve vodě 10 minut.
- Poskládáme sendvič a ten vložíme do sušárny gelů.
- Sušíme 4 hodiny.

2% (w/v) glycerol

2g glycerolu doplnit na objem 100 ml destilovanou vodou

B) HMOTNOSTNÍ SPEKTROMETRIE PROTEINŮ

doc. RNDr. Zbyněk Zdráhal, Dr.

Hmotnostní spektrometrie bude použita pro identifikaci vybraných proteinů po jejich separaci 2-D elektroforézou (MALDI-TOF MS), resp. po on-line separaci kapalinovou chromatografií (ESI-IT MS). Studenti se seznámí s metodou analýzy proteinů pomocí hmotnostní spektrometrie včetně proteolytického štěpení a budou samostatně identifikovat vybrané proteiny na základě srovnání získaných dat s proteinovými databázemi.

Teoretický úvod

MALDI-TOF MS

Hmotnostní spektrometrie s ionizací za přítomnosti matrice a detekcí iontů v průletovém analyzátoru (Matrix-assisted Laser Desorption/Ionization – Time-of-flight Mass Spectrometry, MALDI-TOF MS) je v současné době jedna z nejrozšířenějších metod identifikace proteinů resp. určení jejich primární struktury. V našem případě bude použita metoda založená na srovnání hmotností peptidů vzniklých proteolýzou analyzovaného proteinu s proteinovými databázemi (peptide mapping, peptide mass fingerprinting).

Obarvené skvrny vybraných proteinů jsou nejprve vyříznuty z gelů připravených 2-D elektroforézou. Vyříznuté kousky gelu s proteiny jsou odbarveny střídavým promýváním v acetonitrilu a roztoku hydrohličitanu amonného. Po odbarvení jsou dithiothreitolom redukovány disulfidické můstky mezi cysteiny a následně jsou -SH skupiny alkylovány jodacetamidem s cílem zabránit opětovnému vytvoření těchto můstků. Po alkylaci je ke vzorkům přidána proteáza (obvykle trypsin) a jsou inkubovány přes noc. Působením proteázy jsou proteiny specificky štěpeny na sadu peptidů. Již zmíněný trypsin štěpí protein za lysinem nebo argininem směrem k C-konci peptidu. Soubor takto vzniklých peptidů je specifický pro daný protein (tzv. peptidová mapa). Po ukončení inkubace jsou peptidy extrahovány kyselým vodným roztokem acetonitrilu.

Extrakt peptidů je pak smíchán s matricí, nanesen na terčík a po krystalizaci je analyzován pomocí MALDI-TOF MS. Pro analýzu bude použit přístroj REFLEX IV (Bruker, Brémy, Německo). Výsledkem hmotnostní spektrometrické analýzy jsou přesné hmotnosti peptidů. Soubor naměřených hmotností peptidů je pak srovnáván pomocí prohledávacích programů (např. Mascot, MS Fit) s proteinovými databázemi, resp. s peptidovými mapami vytvořenými *in silico* počítačovým programem pro jednotlivé proteiny uložené ve zvolené databázi. Na základě tohoto srovnání lze protein identifikovat s velkou pravděpodobností, případně určit jeho homology.

LC-MSMS

Hmotnostní spektrometrie s ionizací elektrosprejem a iontovou pastí jako hmotnostním analyzátem iontů je další velmi rozšířenou metodou identifikace. Výhodou je možnost on-line spojení tohoto typu hmotnostního spektrometru s vhodnou separační technikou (HPLC, CE). V tomto případě bude identifikace proteinů založená na srovnání hmotností fragmentů jednotlivých peptidů vzniklých proteolýzou proteinů v analyzované směsi s proteinovými databázemi.

Směs proteinů je podrobena proteolytické digesci (postup je popsán v předchozím odstavci). Směs vzniklých peptidů je pak separována na kapilární koloně kapalinového chromatografu (Ultimate, LC Packings). K dávkování vzorků bude použit autosampler (Famos, LC Packings). MS/MS analýza separovaných peptidů bude provedena na přístroji Esquire 2000 (Bruker, Brémy, Německo). Pro identifikaci jsou pak srovnávány soubory naměřených hmotností

fragmentů jednotlivých peptidů pomocí prohledávacích programů (např. Mascot, Protein Prospector) s proteinovými databázemi.

Proteolytické štěpení

1. Vyříznutí proteinových skvrn z gelu

- deionizovaná voda
- skalpel
- mikrozkumavky (0,5 ml)

Gel opláchneme vodou a pak skalpelem vyřežeme vybrané skvrny gelu. Vyříznutý gel s daným proteinem pak rozkrájíme na kostičky o straně asi 1 mm a vložíme do mikrozkumavek.

2. Odbarvení gelu

- deionizovaná voda
- 50 mM NH₄HCO₃/acetonitril (1:1, v/v)
- acetonitril
- 50 mM NH₄HCO₃

Gel proplachujeme uvedenými roztoky, promytí roztokem pufu a acetonitru opakujeme 2x, po promytí acetonitrilem nakonec gel usušíme ve vakuové centrifuze.

3. Redukce a alkylace

- 10 mM dithiothreitol/25 mM NH₄HCO₃ – redukční činidlo
- 55 mM jodacetamid/25 mM NH₄HCO₃ – alkylační činidlo
- 50 mM NH₄HCO₃/acetonitril (1:1, v/v)
- acetonitril

K částicím gelu přidáme redukční činidlo a inkubujeme 1 hodinu při 56 °C, pak roztok odstraníme a přidáme na 30 minut alkylační činidlo (lab. teplota, temno). Odstraníme roztok alkylačního činidla a propláchneme roztokem pufu v acetonitru a pak samotným acetonitrilem, opět roztok odpaříme.

4. Proteolytické štěpení

- trypsin (5 ng/μl) v 25 mM NH₄HCO₃

Přidáme roztok enzymu, tak aby zakrýval kousky gelu, a inkubujeme při 37°C přes noc.

5. Extrakce peptidů

- 50 % acetonitril/1% trifluorooctová kyselina

Po 10 minutách v ultrazvukové lázni odpipetujeme původní inkubační roztok, pak přidáme roztok acetonitru a opět dáme na deset minut do ultrazvukové lázně a odpipetujeme supernatant (tentu krok opakujeme). Jednotlivé supernatanty spojíme.

MALDI-TOF MS analýza

1. Příprava peptidového extraktu k analýze

- matrice - nasycený roztok kyseliny hydroxy α -kyano skořicové v 50 % acetonitrili s 0,1 % trifluorooctovou kyselinou

Peptidový extrakt smícháme 1:1 s matricí a výsledný roztok (0,5 ml) naneseme na terčík. Po vykristalizování je vzorek připraven k analýze.

2. Vlastní analýza

Peptidy měříme v reflektronovém modu a za použití externí kalibrace na směs standardních peptidů.

LC-MSMS analýza

1. LC analýza

- kapilární kolona s reversní fází C18
- mobilní fáze acetonitril/voda s přídavkem kyseliny mravenčí (0,1%), gradientová eluce

2. Vlastní analýza

Iontová past pracuje v MSMS modu.

Identifikace proteinů

Základy práce s databázemi

Seznámíme se s nejdůležitějšími zdroji dat a nástroji pro studium proteinů přístupných na Internetu. Použití si vyzkoušíme na několika praktických příkladech v počítačové učebně a studenti vypracují několik praktických úkolu.

Typy zdrojů informací a nástrojů

Doc. Dr. Zbynek Zdrahal (zdrahal@sci.muni.cz)
<http://www.sci.muni.cz/LMFR/Proteomika.html>

1. Základní data

– sekvence

- NCBI (<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/>)
- Entrez (<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/Entrez/>)
- Expasy (<http://www.expasy.ch/>)
- SwissProt (<http://www.expasy.ch/sprot/>)

– struktura

- PDB (<http://www.rcsb.org/pdb/>)

2. Nástroje

– analýza sekvence, srovnávání více sekencí

odkaz na Biology Workbench (<http://workbench.sdsc.edu/>)

CLUSTAL

BLAST

PHYLIP

– zobrazení struktury

PDB Java Viewer

Cn3D (<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/Structure/CN3D/cn3d.shtml>)

Swiss Pdb Viewer (<http://www.expasy.ch/spdbv/mainpage.htm>)

Chime (<http://www.mdl.com/support/chime>)

– předpovídání struktury

Swiss Model (<http://www.expasy.ch/swissmod/SWISS-MODEL.html>)

I-TASSER (<http://zhanglab.ccmb.med.umich.edu/I-TASSER/>)

- komplexní
 - Biology WorkBench (<http://workbench.sdsc.edu/>)
 - SwissProt Tools (<http://www.expasy.ch/tools/>)

3. Odvozená a speciální data

- podobnosti mezi druhy
 - COG (<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/COG/>)
- domény
 - PROSITE (<http://www.expasy.ch/prosite/>)
- typy skládání
 - SCOP (<http://scop.mrc-lmb.cam.ac.uk/scop/>)
- fosforylační místa
 - PhosphoBase (<http://www.cbs.dtu.dk/databases/PhosphoBase/>)
- hmotnostní spektra pro MALDI-TOF, 2-D gely, identifikace z gelu
 - SwissProt 2-D PAGE (<http://www.expasy.ch/ch2d/>)
 - PeptideSearch (<http://www.mann.embl-heidelberg.de/GroupPages/PageLink/peptidesearchpage.html>)
 - ProteinProspector (<http://prospector.ucsf.edu/>)
- nomenklatura enzymů
 - SwissProt ENZYME (<http://www.expasy.ch/enzyme/>)
- pohyby proteinů
 - MolMovDB (<http://bioinfo.mbb.yale.edu/MolMovDB/>)

Vyhodnocení MS dat (samostatná práce)

Po seznámení se s nejdůležitějšími zdroji dat a nástroji pro studium proteinů přístupných na Internetu data získaná MALDI-TOF analýzou (hmoty peptidů) zadáme do prohledávacího programu Mascot (Matrix Science) s příslušnými parametry a identifikujeme proteiny z jednotlivých skvrn.

Poznámka:

Proteolytické štěpení a MALDI-TOF analýza bude provedena z části demonstrační formou z časových a kapacitních důvodů. Studenti obdrží seznam hmot peptidů pro každý analyzovaný vzorek a vlastní identifikaci proteinů si každý student provede sám.

Hledání v databázi proteinů.

Dr. Phil Jackson

www.expasy.ch

The ExPASy (Expert Protein Analysis System) [proteomics](#) server of the [Swiss Institute of Bioinformatics](#) (SIB) je vytvořen pro analýzu proteinové sekvence a struktury stejně tak jako pro 2-D elektroforézu.

Tento server používám k práci s proteiny.

- Databases
- Tools and software packages

Jak najít námi hledaný protein v databázi.?

- [European Bioinformatics Institute](#)
- [Swiss Institute of Bioinformatics](#)
- [Georgetown University](#)

1. Bud známe prvotní přístupové číslo: UniProtKB/Swiss-Prot entry [P49235](#)

Potom jdeme přímo do databáze http://www.expasy.ch/expasy_ref.html a zadáme tam číslo.

2. Nebo známe název enzymu – to bývá nejčastější a potom musíme najít číslo proteinu: rostlinná beta-glukosidáza z kukuřice, glycosyl hydrolyse family1, EC 3.2.1.21, P49235, BGLC_MAIZE.

Potom doporučuji jít na webové stránky Prosit - <http://www.expasy.ch/tools/scanprosite/>

* β-glucosidases (EC 3.2.1.21) from various bacteria such as Agrobacterium strain ATCC 21400, Bacillus polymyxa, and Caldocellum saccharolyticum.

* Two plants (clover) β-glucosidases (EC 3.2.1.21).

* Two different β-galactosidases (EC 3.2.1.23) from the archaeabacteria Sulfolobus solfataricus (genes bgaS and lacS).

* 6-phospho-β-galactosidases (EC 3.2.1.85) from various bacteria such as Lactobacillus casei, Lactococcus lactis, and Staphylococcus aureus.

* 6-phospho-β-glucosidases (EC 3.2.1.86) from Escherichia coli (genes bglB and ascB) and from Erwinia chrysanthemi (gene arbb).

* Plants myrosinases (EC 3.2.1.147) (sinigrinase) (thioglucosidase).

* Mammalian lactase-phlorizin hydrolase (LPH) (EC 3.2.1.108 / EC 3.2.1.62). LPH, an integral membrane glycoprotein, is the enzyme that splits lactose in the small intestine. LPH is a large protein of about 1900 residues which contains four tandem repeats of a domain of about 450 residues which is evolutionary related to the above glycosyl hydrolases.

3. Můžeme znát však pouze jen DNA sekvenci – potom doporučuji převést sekvenci do proteinové sekvence pomocí Translace a pak použít sekvenci bez stop kodonů. Tato sekvence se pak zadá do BLASTu hledání podobných sekvencí a to s velkou pravděpodobností Vám ukáže hned první odkaz, který by měl být Váš protein.

Co vše můžeme zjistit z databází. Dalo by se říct, že vše.

Hmotnost proteinu, isoelektrický bod, zda je monomer nebo vícemer, synonyma proteinu, genový název, odkazy na literaturu, funkci, katalytickou aktivitu, jak je protein regulován, biofyzikální vlastnosti, lokalizaci, tkáňovou specifiku, podobnost s jinými proteiny, 3D strukturu.

4. Struktura proteinu, pokud byl protein krystalizován a nebo byla zjištěna sekvence pomocí NMR, tak lze nalézt na webových stránkách:

<http://www.pdb.org/pdb/explore.do>

Potom musíte znát pdb (protein databank) označení a pakliže ho neznáte, musíte ho znova najít. Označení pdb můžete najít ze základní stránky prositu a nebo si můžete zadat do site search (beta-glucosidase maize) a zobrazí se vám seznam beta-glukosidáz z kukuřice spolu s mutanty.

Strukturu můžeme bud stáhnout a prohlížet v staženém prohlížeči jako je RASMOL, nebo PYMOL a nebo PDBviewer.

Proteiny můžeme také podrobit doménové analýze SMART <http://smart.embl-heidelberg.de/> nebo PFAM <http://www.sanger.ac.uk/Software/Pfam/>

CATH Protein Structure Classification

CATH je strukturovaná klasifikace proteinových domén na čtyřech úrovních Class(C)-třída, Architecture(A)-architektura, Topology(T)-umístění and Homologous superfamily (H)-stejná rodina

SCOP: Structural Classification of Proteins.

C) URČENÍ KONFORMACE 3-D PODOBNÝCH PROTEINŮ

Mgr. Tomáš Klumpler, Ph.D.

Úkol: s pomocí databáze primárních a terciárních struktur **určete terciární strukturu(y) proteinu(ů) podobnou(é)** proteinu se **zadanou sekvencí** aminokyselin a stručně popište výsledek

Nástroje:

- 1) <http://www.ebi.ac.uk/Tools/fasta33/index.html> - vyhledávání podobných sekvencí např. nástojem FASTA
- 2) databáze proteinových struktur PDB, <http://www.rcsb.org/pdb/home/home.do>
- 3) hledání struktur proteinů s podobnou 3D strukturou, např. nástroj PDBeFold <http://www.ebi.ac.uk/msd-srv/ssm/>
- 4) Vizualizace výsledků, např. Swiss Pdb Viewer (<http://spdbv.vital-it.ch/>)

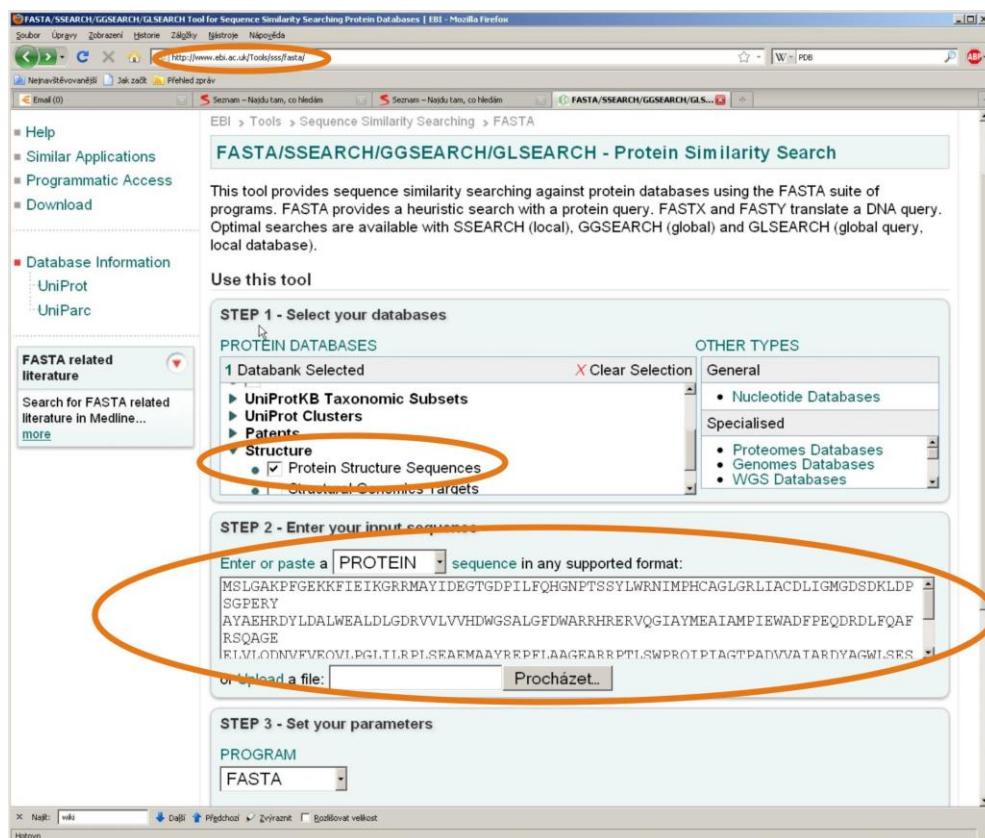
Příklad: hledání struktur podobných k haloalkan dehalogenáze LinB ze *Sphingomonas paucimobilis* UT26.

sekvence (ve formátu FASTA)

```
>1D07:A | PDBID | CHAIN | SEQUENCE
MSLGAKPFGEEKKIEIKGRRMAYIDEGTGDPILFQHGNPTSSYLWRNIMPHCAGLGLRIACDLIGMGDSDKLDPSGPERY
AYAEHRDYLDALWEALDLGDRVVLVHDWGSALGFDWARRHRERVQGIAYMEAIAMPIEWADFPSEQDRDLFQAFRSQAGE
ELVLQDNVFVEQVLPGLIIRPLSEAEMAAYREPFLAAGEARRPTLSWPRQIPIAGTPADVVAIARDYAGWLSESPIPKLF
INAEPGALTGRMRDFCRTWPQTEITVAGAHFIQEDSPDEIGAAIAAFVRRLRP
```

Postup:

- 1) hledání pomocí nástroje FASTA, identifikace PDB identifikátorů struktur s podobnou primární strukturou

Fasta Results

Submission Table Tool Output Visual Output Submission Details Submit Another Job

Alignments Selection: Show Annotations Hide Annotations Show Alignments Hide Alignments

Chains Selection: Select All Insert Selection

Align	DB ID	Description	Length	Residue	Identity	Percent	E-Value
☒	PDB 1GZL_A	ecozym protein length:296 1,3,4,6-TETRACHLORO-1,4-CYCLOHEXADIENE	296	2041	100.0	6.4E-138	
☒	PDB 1HSP_A	ecozym protein length:296 1,3,4,6-TETRACHLORO-1,4-CYCLOHEXADIENE	296	2041	100.0	6.4E-138	
☒	PDB 1D07_A	Hydrolytic haloalkane dehalogenase lmb from <i>spirobomomas paucimelles</i> UT26 with 1,3-propanediol, a product of debromidation of dibromopropane, at 2.0A resolution	296	2041	100.0	6.4E-138	
☒	PDB 1S9N_A	ecozym protein length:296 HALOALKANE DEHALOGENASE	296	2041	100.0	6.4E-138	
☒	PDB 1CVN_A	ecozym protein length:296 HALOALKANE DEHALOGENASE	296	2041	100.0	6.4E-138	
☒	PDB 1MAB_A	ecozym protein length:302 1,3,4,6-tetraenoic-1,4-cyclohexadiene hydrol	302	2041	100.0	6.4E-138	
☒	PDB 1W2P_A	ecozym protein length:295 1,3,4,6-tetraenoic-1,4-cyclohexadiene hydrol	295	2034	100.0	1.2E-137	
☒	PDB 1N2T_A	ecozym protein length:295 HALOALKANE DEHALOGENASE_LMB	295	2034	100.0	2.0E-137	
☒	PDB 1B9E_A	ecozym protein length:295 HALOALKANE DEHALOGENASE	295	2034	100.0	2.0E-137	
☒	PDB 1C9V_A	ecozym protein length:295 HALOALKANE DEHALOGENASE_LMB	295	2034	100.0	2.0E-137	
☒	PDB 1W4S_A	ecozym protein length:295 1,3,4,6-tetraenoic-1,4-cyclohexadiene hydrol	295	2034	100.0	2.0E-137	
☒	PDB 200B_B	ecozym protein length:297 Halokalane dehalogenase 3	297	1494	69.5	87.5	4.7E-99
☒	PDB 200B_A	ecozym protein length:297 Halokalane dehalogenase 3	297	1494	69.5	87.5	4.7E-99
☒	PDB 200H_A	ecozym protein length:300 Halokalane dehalogenase 3	300	1494	69.5	87.5	4.7E-99
☒	PDB 1W6H_A	ecozym protein length:294 HALOALKANE DEHALOGENASE	294	901	50.5	72.8	6.3E-57

RCSB PDB - Structure Summary for 1D07 - Hydrolytic haloalkane dehalogenase lmb from *spirobomomas paucimelles* UT26

PDB ID or Text: 1D07

1D07

Hydrolytic haloalkane dehalogenase lmb from *spirobomomas paucimelles* UT26 with 1,3-propanediol, a product of debromidation of dibromopropane, at 2.0A resolution

DOI: 10.2210/pdb.1d07/pdb

Primary Citation: Crystal structure of the haloalkane dehalogenase from *Spirobomomas paucimelles* UT26 with 1,3-propanediol, a product of debromidation of dibromopropane, at 2.0 Å resolution. Authors: Marek, J., Veverkova, J., Smatava, I., Nagata, Y., Svercova, J., Dvorak, J., Dvorakova, J., Denkovska, J., Denkovski, J. Journal: (2000) Biochemistry 39: 14023-14036.

Published: 11/08/2005

Published Abstract: The haloalkane dehalogenase from *Spirobomomas paucimelles* UT26 has been shown to be involved in the degradation of the aromatic environmental pollutants quinones and chlorophenols. In this work we present the 1.9 Å crystal structure of the enzyme in complex with 1,3-propanediol, a product of debromidation of dibromopropane, at 2.0 Å resolution. The structure shows a monomer composed of two domains. The N-terminal domain contains a central beta-sandwich motif with a unique set of nucleophilic amino acids from which the hydrolytic mechanism of the enzyme can be deduced. The C-terminal domain contains a beta-barrel motif. The structural features involved in the adaptation toward the hydrolytic mechanism are discussed. The differences in the side-chain conformations of the alpha-helices in the different domains are discussed. The role of the side-chain specificity of this haloalkane dehalogenase is discussed.

Keywords: Biochemistry, Biophysics, Computer Simulation, Crystallization, Crystallography, X-ray, Enzymes, Models, Molecular Biology, Proteins, Structure-Activity Relationship, Structure-Function Relationship

Related Structures: Primary Citation of 1CVZ 1D07 Also Cited By: 281N Organizational Affiliation:

Biological assembly assigned for authors

View to Jmol Other Viewers Protein Workshop

Last Structure: 1CVZ

Tools Help

File Downloadable PDB File Format Export to PDB | SWAP Structure

Education Help

Understanding PDB Data Models Individual Resources

Feedback Help

EMBL-EBI Home Site Index

2) PDB: databáze 3D struktur proteinů

3) hledání prostorově (3D) podobných proteinů

PDBfold - Windows Internet Explorer

Structure Similarity

Submission Form for pairwise 3D alignment

Source: PDB entry PDB ID: 1D07 Whole PDB archive

Target

Source: Whole PDB archive

Chains: (all)

Lowest acceptable match (%): 70 Lowest acceptable match (%): 70

match individual chains best matches only match connectivity unique matches only if no matches within limits of acceptability are found, show close ones

Precision: normal Sort by: Q-score Viewer: Jmol

Submit your query Back to Home Page

PDBe Fold v2.50 15 Nov 2011

Terms of Use EBI Funding Contact EBI © European Bioinformatics Institute 2012. EBI is an Outstation of the European Molecular Biology Laboratory.

Databases Tools Research Training Industry About Us Help Site Index

Structure Similarity

Bringing Structure to Biology

FEEDBACK

Structure Alignment Results

Query: pdb entry 1D07A, 293 residues

HYDROLYTIC HALOALKANE DEHALOGENASE LMB FROM SPOROBOMMAS PAUCIMELLES UT26 WITH 1,3-PROPANEDIOL, A PRODUCT OF DEBROMIDATION OF DIBROMOPROPANE, AT 2.0A RESOLUTION

Examined 76732 entries (190780 chains).
Matches 41-60 of 104.

#	Scoring	Rmsd	Nalign	Ng	%seq	Query	Target (PDB entry)
Q	P	Z				%sse	Match %sse Ness x Title
41	0.68	22.1	14.0	1.17	262	10	44 81 3a2n:E 85 298
42	0.68	23.4	14.6	1.17	262	10	43 90 3af1:E 90 301
43	0.67	21.6	16.0	1.23	265	9	43 2pe1:E 78 307
44	0.51	18.3	12.7	1.90	249	14	29 76 3xco:I 73 297
45	0.43	8.8	9.5	2.43	237	18	22 71 3ia2:E 79 271
46	0.43	8.3	8.9	2.49	239	15	21 71 1v44:I 83 271
47	0.43	9.3	9.7	2.49	239	15	22 71 1v44:I 83 271
48	0.43	9.3	9.4	2.39	235	18	22 71 3ia2:I 83 271
49	0.43	9.5	9.5	2.47	238	15	22 71 3h14:I 83 271
50	0.43	9.2	9.4	2.44	237	17	22 71 1v44:I 83 271
51	0.43	9.3	9.4	2.34	233	18	22 71 3ia2:I 83 271
52	0.42	8.7	9.2	2.38	237	15	21 71 3fob:I 79 277
53	0.42	8.3	9.0	2.40	235	18	22 71 1v44:I 83 271
54	0.42	9.2	9.4	2.40	235	18	22 71 1v44:I 83 271
55	0.42	9.5	9.4	2.44	236	15	22 71 3ia2:I 83 271
56	0.42	8.4	9.0	2.49	238	15	22 71 3h14:I 83 271
57	0.42	9.5	9.4	2.43	235	17	22 71 3h14:I 83 271
58	0.42	8.5	9.3	2.38	233	18	22 71 3ia2:I 79 271
59	0.42	9.1	9.3	2.41	234	19	22 71 3h3ea:I 83 271
60	0.42	8.9	9.3	2.44	235	18	22 71 3h3ea:I 79 271

Examined 76732 entries (190780 chains).
Matches 41-60 of 104.

Query PDB 1d07:A				Alignment (44 of 104)					Target PDB 2xt0:A			
Nres	%res	Nsse	%sse	Q	P	RMSD	Nalign	Nres	%res	Nsse	%sse	
293	85	21	76	0.509	18.14	1.895	249	297	84	22	73	
HYDROLYtic HALOALKANE DEHALOGENASE LINB FROM SPHINGOMONAS PAUCIMOBILIS UT26 WITH 1,3-PROPANEDIOL, A PRODUCT OF DEBROMINATION OF DIBROMOPROPANE, AT 2.0 Å RESOLUTION												
DEHALOGENASE DPPA FROM PLESIOCYSTIS PACIFICA SIR-I												

[view](#) [download](#)[view superposed](#)[view](#) [download](#) superpose whole entriesViewer: [Jmol](#)

Secondary Structure Alignment			
1d07:A - SSSSHh-SHSShShhhHHKHSHeHH 2xt0:A - hSSSHhShhShh-hHHHSHeHH			
Query PDB 1d07:A			Target PDB 2xt0:A
1 SD 3 A LYS 12 ILE 14 2 SD 6 A MET 21 GLU 26 3 SD 5 A PRO 31 GLN 35 4 H5 6 A SER 41 ARG 46 6 SD 5 A ARG 57 CYS 61 7 H1 16 A ALA 81 LEU 96 8 SD 6 A VAL 102 HIS 107 9 H1 14 A ASP 108 HIS 121 10 SD 9 A GLY 115 ALA 133 11 H1 13 A SER 183 LEU 192 15 H1 11 A ARG 201 ILE 211 16 H1 18 A PRO 217 SER 234 17 SD 8 A LYS 238 PRO 245 18 H1 9 A THR 250 ARG 258 20 H5 5 A PHE 273 ASP 277 21 H1 17 A SER 278 ARG 294			2 SD 3 A HIS 22 ILEU 24 3 SD 6 A MET 35 GLU 40 4 SD 5 A TRP 38 IARG 63 5 SD 5 A ARG 75 PRO 79 9 H1 17 A TRP 97 GLN 113 10 SD 5 A VAL 117 CYS 121 11 H1 15 A GLN 122 ARG 136 12 SD 12 A SER 140 MET 146 15 H1 10 A SER 148 ALA 156 16 H1 7 A LYS 204 PHE 210 17 H1 16 A GLY 222 GLN 236 18 SD 6 A TRP 241 GLY 246 19 H1 13 A GLY 253 ILE 264 21 H5 5 A PHE 279 HIS 283 22 H1 12 A GLY 284 PHE 295

SCOP domain 34681, family c.69.1.8
[PDBe Atlas](#) | [PDBe Motif](#) | [OCA](#)
[GeneCensus](#) | [E3SP](#) | [3Dee](#) | [CATH](#) | [PDBsum](#)[PDBe Atlas](#) | [PDBe Motif](#) | [OCA](#)
[GeneCensus](#) | [E3SP](#) | [3Dee](#) | [CATH](#) | [PDBsum](#)[view](#)[download sequence](#)[view superposed](#)[view](#)[download sequence](#)

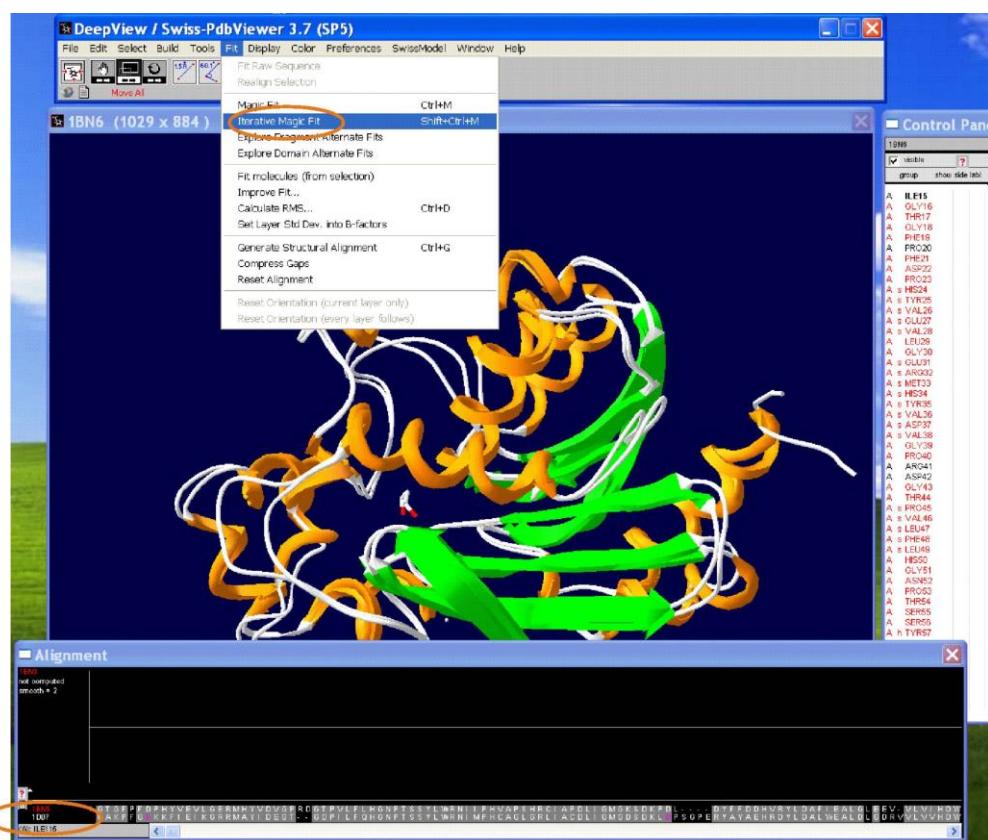
Download the page content

[download](#) in plain text[download](#) in XML**Rotation-translation matrix**

(to be applied to the target)

0.212	0.095	-0.973	X	55.988
0.643	-0.763	0.066	Y	6.467
-0.756	-0.639	-0.223	Z	65.814

- 4) Vizualizace PDB souborů a pozorování (+interpretace) strukturních rozdílů - např. s nástrojem Swiss Pdb Viewer

3D Structural alignment		
PDB 1d07:A	Si	Dist. (Å)
- A:MET	1	
+ A:GLU	2	
- A:PHE	3	
- A:VAL	4	
+ A:ARG	5	
- A:TMR	6	
+ A:PRO	7	
+ A:ASP	8	
+ A:ARG	9	
- A:PHE	10	
- A:ALA	12	
+ A:ASP	13	
+ A:LEU	14	
- A:GLY	4	
+ A:ALA	5	2.00
+ A:LYS	6	1.78
+ A:PRO	7	0.62
- A:GLY	8	8.19
+ A:GLY	9	2.31
+ A:GLD	10	1.67
+ A:LYS	11	1.27
+ A:Lys	12	0.82
+ A:Asp	13	0.86
- A:GLY	14	1.40
+ A:GLD	15	0.60
- A:GLY	16	
+ A:GLY	17	2.79
+ A:GLY	18	2.71
+ A:ALA	19	
+ A:ASP	20	1.23
- A:MET	21	0.68
- A:ALA	22	0.59
+ A:TYR	23	0.66
- A:ALA	24	0.90
+ A:ASP	25	0.90
+ A:GLD	26	1.16
+ A:GLY	27	1.55
+ A:Tyr	28	2.15
- A:GLY	29	
+ A:ASP	30	3.46
+ A:PRO	31	1.42
- A:GLY	32	
+ A:ASP	33	
- A:ALA	34	
+ A:GLD	35	
+ A:ASP	36	
- A:ALA	37	
+ A:GLY	38	
+ A:ASP	39	
- A:ALA	40	
+ A:GLY	41	
+ A:PRO	42	
- A:GLY	43	
+ A:ASP	44	
- A:ALA	45	
+ A:GLD	46	

II. TECHNOLOGIE REKOMBINANTNÍCH PROTEINŮ

Nedostupnost dostatečných množství homogenních preparátů biologicky významných eukaryontních proteinů byla jedním ze základních omezení jejich studia. Tento limitující faktor byl odstraněn rozvojem molekulárně biologických technik, umožňujících produkci studovaných eukaryontních proteinů v dostatečném množství. Důležitým předpokladem bylo vypracování technik jejich produkce v heterologních, převážně bakteriálních expresních systémech. Protože prokaryontní transkripční aparát nedokáže odstranit nekódující oblasti eukaryontních genů, je nezbytné získat nejprve DNA komplementární k mRNA genu pro daný protein (cDNA) metodami založenými na reverzní transkripcí mRNA. Pro účely nadprodukce rekombinantních proteinů lze využít řadu expresních plazmidů se silnými promotory pro kmeny *Escherichia coli*. Inzerce cDNA do vektoru je usnadněna přítomností mnohočetného klonovacího místa za promotorem, který má být použit k řízení exprese cDNA.

A) Příprava bakteriální kultury pro izolaci plazmidové DNA

Do bakteriální zkumavky obsahující 5 ml sterilního LB media s ampicilinem (100 mg/l) inokulujte pomocí bakteriální kličky expresní kulturu (kmen BL21 (DE3) pLys nesoucí expresní konstrukt pRSETA::Zm-p60.r) a nechte inkubovat přes noc při 37°C za stálého třepání.

Izolace plazmidové DNA z obou bakteriálních kultur pomocí ZR Plasmid Miniprep kitu

Bc. Martina Válková

1. centrifugujeme 3 ml (2x 1,5 ml) narostlé bakteriální kultury 1 min při 14000 rpm; po každém stočení supernatant slijeme do odpadní kádinky
2. pelet resuspendujeme ve 200 µl činidla P₁ (červené)
3. přidáme 200 µl činidla P₂ (zelené) a jemným překlápením (2- 4x) zamícháme (při kompletní lyzi buněk by měl roztok být čirý, fialový, vazký)
4. ihned přidáme 400 µl činidla P₃ (žluté) a opět jemným překlápením zamícháme (roztok zežloutne)
5. inkubujeme 1 - 2 min při RT, potom centrifugujeme 2 min při 14000 rpm.
6. supernatant přeneseme opatrně do kolonky a centrifugujeme 30 s při 14000 rpm
7. kolonku po odstranění roztoku promyjeme 200 µl činidla Endo-Wash Buffer a opět centrifugujeme 30 s při 14000 rpm
8. kolonku promyjeme 400 µl činidla Plasmid Wash Buffer a centrifugujeme 1 min při 14000 rpm
9. přidáme 30 µl deionizované sterilní vody a eluci plazmidové DNA provedeme centrifugací 1 min při 14000 rpm
10. změříme absorbanci vyizolované DNA spektrofotometricky při $\lambda = 260\text{nm}$ a vypočítáme její koncentraci

Sekvenační analýza DNA

Bc. Martina Válková

Cílem práce je ověřit čtecí rámec klonovaného genu Zm-p60.1 v expresním vektoru pRSET A. Informace o používaném plazmidu pRSET A jsou dostupné na stránkách www.invitrogen.com. Pro sekvenování se použije univerzální sekvenační primer T7.

Teoretický úvod

Sekvenační analýza bude provedena metodou značených terminátorů za použití Genetického analyzátoru ABI PRISM 3130, který pracuje na bázi kapilární elektroforézy. V praxi to znamená, že se nejprve s daným plazmidem, neznačeným primerem a sekvenačním kitem provede sekvenační reakce (cycle sequencing). Používaný kit (ABI PRISM BigDye Terminator Cycle Sequencing Ready Reaction Kit) obsahuje enzym AmpliTaq polymerázu FS, směs nukleotid trifosfátů a fluorescenčně značených terminátorů. Každý ze čtyř terminátorů (ddNTPs-dideoxynukleotid trifosfátů) přítomných v reakci nese jinou fluorescenční značku. Při sekvenační reakci jsou tyto terminátorové do rostoucích řetězců průběžně inkorporovány, řetězec je ukončen a zároveň označen značkou příslušnou k dané bázi.

Vzniklé fragmenty jsou rozdeleny kapilární elektroforézou. CCD kamera analyzátoru pak snímá fluorescenci excitovanou laserovým paprskem ze všech čtyř použitých značek současně (protože emisní maxima jsou při rozdílných vlnových délkách, je možné analyzovat všechny fragmenty současně).

Příprava sekvenační reakce

Na sekvenační reakci napipetujeme pro každý zkoumaný plazmid do PCR zkumavky:

plazmidová DNA (do reakce celkem 400ng)	2,0 μ l*
deio voda	3,5 μ l*
primer (konc. 10 pmol/ μ l)	0,5 μ l
BD kit	2 μ l
5X BD sekvenační pufr	2 μ l

* údaj je orientační, závisí na koncentraci plazmidové DNA (uvedené hodnoty jsou pro koncentraci 200 ng/ μ l). Pokud je koncentrace nižší než 100 ng/ μ l, je potřeba vzorek zahustit, při koncentraci nad 400 ng/ μ l je naopak potřeba vzorek naředit.

Obsah zvortexujeme, zcentrifugujeme a vložíme do PCR cykleru.

Sekvenační reakce

Na PCR cykleru nastavíme následující program:

Teplotní rampa na 96°C
Cyklus 35x: 96°C 10s
 50°C 5s
 60°C 4 min
Teplotní rampa na 4°C, výdrž

Celková doba reakce je asi 3 hodiny.

Přečištění produktů sekvenační reakce

Do eppendorfky 1,5 ml napipetujeme:

125 mM EDTA	2,5 µl
95% ethanol (ledový -20°C)	25 µl
celý obsah PCR zkumavky	

Zvortexujeme a necháme DNA 10 min vysrážet ve tmě.

Centrifugujeme 20 min při 14000 rpm.

Opatrň pipetou odsajeme ethanolovou vrstvu, aniž bychom poškodili pelet (pozor, pelet není vidět!!).

Pelet opláchneme 30 µl 70% ethanolu.

Krátce (2 min) centrifugujeme při 14000 rpm.

Opět opatrň odsajeme ethanol.

Sraženinu krátce dosušíme v termobloku na 95°C.

Příprava vzorku pro automatický sekvenátor

Vzorek pro sekvenátor připravíme následovně:

- Pelet v eppendorfce rozpustíme v 15 µl Hi - Di formamidu.
- Důkladně protřepeme na Vortexu a krátce zcentrifugujeme.
- Denaturujeme 3 minuty při 95°C v termobloku.
- Rychle zchladíme na ledu.
- Celý obsah opatrň přeneseme do destičky určené pro automatický dávkovač sekvenátoru.

Vyhodnocení sekvencí v programu Work Bench

Bc. Martina Válková

Proč vlastně sekvenovat?

Při práci s rekombinantními proteiny je naprosto nezbytné mít klon, který je zcela bez chyby – tedy konkrétněji – bez mutací a ve správném čtecím rámci. Názornou ukázkou, co může způsobit záměna JEDNÉ aminokyseliny, uvidíte sami v praktiku.

Proto je nutné každý klon, se kterým pracujete, **ověřit – tj. osekvenovat a sekvence zkontovalovat**. Obvykle pak v případech, kdy provádíte PCR (chyba polymerasy) nebo vzorek od někoho dostanete. Praktická rada: nevěřte nikomu!

K ověření lze využít programy volně dostupné na internetu, jako je např. program Workbench (<http://workbench.sdsc.edu/>). V praktiku si ukážeme, jak sekvence pomocí tohoto programu kontrolovat. Sekvence lze sice kontrolovat i manuálně, ale tento způsob rozhodně nelze doporučit: nemůžete vyloučit chybu a je to pracné a zdlouhavé.

Obecný postup při ověřování správnosti vzorku:

vzorek → izolace DNA → sekvenace → sekvence → Workbench: srovnání se známou, BEZCHYBNOU sekvencí → vyhodnocení.

Výstup z programu Workbech může vypadat například takto:
(při srovnání se vzorovou sekvencí zcela jasně vidíte, zda je sekvence ověřovaného vzorku v pořádku)

Program Workbench lze využít nejen ke kontrole DNA sekvencí; mimo jiné tu lze srovnávat zadané sekvence proti databázím, překládat DNA sekvence do proteinových, vyhledávat primery... Dále lze Workbench použít i pro práci s proteinovými sekvencemi – taktéž srovnávání navzájem či přes databáze, zjišťovat pl. ext. koeficienty... a spousta dalších věcí.

Vaším úkolem bude zkontovalovat sekvence vzorků, se kterými budete pracovat. Výstupy z Workbenche přiložíte k protokolu. Vzhledem k časové náročnosti praktika a finanční náročnosti sekvenování nebudete ovšem sekvenovat a kontrolovat celý klon, ale pouze jeho začátek. Pro ovládnutí základů práce se sekvencemi to však bude zcela postačující.

B) EXPRESE A PURIFIKACE REKOMBINANTNÍCH PROTEINŮ

Mgr. Blanka Pekárová, Ph.D., MSc. Agnieszka Szmitskowska

Častým průvodním jevem nadprodukce eukaryontních proteinů je vytváření nerozpustných útvarů v bakteriální cytoplazmě, složených obvykle z nekorektních konformerů rekombinantního proteinu, označovaných jako inkluzní tělíska. Důvodem jejich tvorby může být absence eukaryontních chaperonů nebo post-translačně modifikačních systémů a někdy i toxicita rekombinantních eukaryontních proteinů pro bakteriální buňky. Rozsah akumulace rozpustného rekombinantního proteinu může být pak silně negativně ovlivněn. Řadu obtíží se podařilo vyřešit translačními fúzemi rekombinantního proteinu a přirozených (obvykle bakteriálních) proteinů (např. thioredoxin, maltózu vázající protein, glutathion-S-transferasa atd.), které své pozitivní fyzikálně-chemické vlastnosti (zejména vysokou rozpustnost při zvýšených intracelulárních koncentracích) rozšiřují na celý fúzní protein. Další možnosti, kterou lze ovlivnit správné skládání proteinu, je změna podmínek exprese proteinu. Optimalizuje se teplota růstu buněk, teplota indukce exprese požadovaného genu, koncentrace IPTG při indukci, prodloužení doby indukce nebo růstu buněk. Lze i specificky obohacovat růstové médium.

Podmínkou pro většinu analýz rekombinantních proteinů je získání rekombinantních proteinů v homogenní formě účinnou purifikací z komplexních bakteriálních lyzátů. Purifikaci lze usnadnit řízeným směrováním syntetizovaného proteinu např. do periplazmatického nebo vnějšího prostoru *Escherichia coli* užitím specifických signálních sekvencí, ale tato technologie může být spojena s nižším výtěžkem. Proto byly vyvinuty metody purifikace, jež používají nově získané affinity fúzované domény, která může mít podobu přirozených polypeptidů nebo krátkých arteficiálních oligopeptidů, které neovlivňují profil exprese - mají pouze funkci afinitní značky (His_n , Asp_n , Phe_n atd.).

Exprese rekombinantních derivátů β -glukozidázy Zm-p60.r

Pro expresi budou použity dva druhy konstruktu pRSET A::Zm.p60.r, z nichž jeden je WT a druhý nese záměnu jedné aminokyseliny. Studenti nebudou předem obeznámeni, zda jim byl přidělen Wt nebo mutant. Během cvičení však mohou postupně přijít na to, se kterou formou pracují.

Tyto konstrukty náhodně označíme jako X a Y .

Liché skupiny budou pracovat s proteinem X a sudé skupiny s proteinem Y.

Experiment:

- Do 1 l LB média s ampicilinem (100 mg/l) a 1% glukózou zaočkujeme 800 μl bakteriální kultury (BL21(DE3)pLysS buňky obsahující již zmíněný konstrukt pRSETA::Zm.p60.r.) zamraženou na -80°C v 10% glycerolu. Necháme růst při 37°C do $\text{OD}_{600} 0,5-0,6$.
- Poté zahájíme 3 hodinovou indukci exprese rekombinantního proteinu přídavkem 0,1mM IPTG a současně snížením teplotu na 22°C .
- Kultury sklízíme centrifugací (4000 rpm/20min). Pelety zamrazíme na -20°C .

Purifikace proteinu

Čistota proteinových preparátů je jedním z kriterií pro přesnost výsledků při následné analýze purifikovaných proteinů, proto je nutné provést purifikaci proteinu z bakteriálních lyzátů. Použité fúzní proteiny obsahují na N-konci sekvenci šesti histidinů, které umožňují využít **metalochelatační afinitní chromatografie**.

Metoda byla poprvé využita v roce 1975 (Porath a kol.) pro frakcionaci sérových proteinů na polymerní matrici s funkční skupinou chelatující ionty přechodných iontů (Cu, Ni, Zn, Co). Funkční skupinou na matrici je obvykle iminodioclová (IDA) nebo nitrilotrioclová (NTA) kyselina. Interakce proteinu s matricí je zprostředkovaná neobsazenými d-orbitaly iontů přechodných kovů, které vážou volné elektronové páry převážně z dusíkového atomu imidazolových skupin histidinových zbytků v proteinu. Tohoto principu bylo využito ke konstrukci umělých oligohistidinových domén (afinitních značek) na C- nebo N-konci rekombinantního proteinu. Značky vykazují ve srovnání s izolovanými zbytky histidinu v polypeptidech vysokou afinitu k vázaným přechodným kovům. Metalochelatační afinitní chromatografie se tak stala jedním ze základních purifikačních postupů pro rekombinantní proteiny.

Optimalizovaný purifikační protokol není vždy zcela přenosný na jiné proteiny z důvodu různé fyzikálně-chemické charakteristiky proteinu a také vazebné dostupnosti oligohistidinové domény. Obecně lze navrhnut pro vazbu rekombinantního proteinu pufry s pH = 7 – 8, zajišťující optimální interakci domény s kovovým iontem. V pufrech je vhodné použít vysoké koncentrace solí (0,5 – 1 M NaCl) a tím snížit nežádoucí elektrostatické interakce proteinů s matricí. Eluce proteinů může být provedena změnou pH do kyselé oblasti, kdy dochází k protonaci imidazolových skupin, případně použitím kompetitivních činidel (imidazol, některé aminokyseliny) nebo silných chelatorů (EDTA, EGTA). Použitím nižších koncentrací uvedených látek lze dosáhnout eluce balastních proteinů, které rovněž interagují s iontem přechodného kovu.

Experiment:

Příprava bakteriálního lyzátu pro purifikaci

- Rozmrazíme exprimované kultury
- Pelety resusPENDUjeme v sonikačním pufru (10 ml sonikačního pufru/pelet z 0,5 l kultury)
- Lyzáty sonikujeme nejméně 3 krát 1 min
- VYVÁŽÍME ZKUMAVKY S PŘESNOSTÍ NA 0,1 g a centrifugujeme 30 minut (20000 rpm/4°C)
- Pro odstranění nerozpustných zbytků se lyzát protlačí přes filtr o průměru 0,22 µm
- Přefiltrovaný supernatant použijeme na purifikaci proteinu na kolonkách.
- Zhruba 200 µl lyzátu uschováme na ledu pro následné měření koncentrace proteinů a strukturní a funkční analýzu.

Roztoky: Sonikační pufř: 20 mM Tris pH 7,9
0,5 M NaCl
0,1 % Triton X-100

Purifikace fúzních derivátů Zm-p60.1 na matrici Sepharose Ni²⁺-NTA

Pro zisk čistého proteinu je nutné optimalizovat podmínky vymývání balastních proteinů. Změna složení promývacích pufrů ovlivní eluci balastních proteinů interagujících s iontem kovu. Jako matrice

bude použita Ni – NTA Superflow a jako promývací pufry P1 a P2 lišící se koncentrací kompetičního činidla imidazolu.

Pozn.: **Sbírame frakce po každém promytí pro následnou SDS PAGE analýzu.**

- promýt kolonku 4x3 ml vody
- promýt kolonku 1x2 ml 100 mM NiSO₄
(obsazení vazebných míst nosiče kolonky Ni²⁺ ionty)
- promýt kolonku 4x3 ml vody
- promytí kolonky 4x3 ml ekvilibračního pufru (poté uzavřít spodní část kolonky)
- po nanesení lyzátu exprimovaných kultur kolonku uzavřeme, zvortexujeme a inkubujeme 30 minut při 4°C za třepání na ledu
- promýt 3x3 ml pufru P1
- eluce balastních proteinů 3x3 ml pufru P2
- eluce vlastního proteinu 4 ml pufru E obsahujícího EDTA
- frakce uschovat při 4°C pro následnou analýzu čistoty proteinu
- kolonku promýt 2 ml vody
- promýt 4 ml 20 % ethanolu (ne do sucha!)

Roztoky: Ekvilibrační pufr : 20 mM Tris pH 7,9
1 M NaCl

První promývací pufr (P1): 50 mM Tris pH 7,9
1 M NaCl
20 mM imidazol

Druhý promývací pufr (P2) : 50 mM Tris pH 7,9
1 M NaCl
50 mM imidazol

Eluční pufr (E): 20 mM Tris pH 7,9
1 M NaCl
100 mM EDTA

Demonstračně bude předvedena purifikace stejná purifikace pomocí FPLC.

Stanovení koncentrace proteinu

Koncentraci proteinů stanovíme metodou dle Bradfordové při 595 nm; činidlo firmy Bio-Rad nebo Sigma.

Stanovíme koncentraci jen v nativních lyzátech !

- 10 µl lyzátu naředíme 10 x sterilní vodou
- Připravíme tři paralerní vzorky:
 - 10 µl ředěného lyzátu doplníme sterilní vodou do celkového objemu 800 µl
 - přidáme 200 µl činidla a inkubujeme 10 minut při pokojové teplotě
- změříme absorbanci při 595 nm
- z kalibrační křivky odečteme množství proteinu

ANALÝZA REKOMBINANTNÍCH PROTEINŮ

Analýza kvartérní struktury rekombinantních proteinů a stupně purifikace bude provedena elektroforeticky v polyakrylamidových gelech. Obecně lze říci, že elektroforéza proteinů využívá jejich přirozeného nebo upraveného povrchového náboje v polymerních materiálech. Nejpoužívanějším separačním materiélem se stal síťovaný polyakrylamid umožňující vysokou reprodukovanost metody. Jistou nevýhodou polyakrylamidových gelů (PAGE) je vysoká **neurotoxicita** monomerů akrylamidu a metylenbisakrylamidu (slouží jako síťovací prvek). Při přípravě je tedy nutné pracovat v dobře větraných digestořích a v rukavicích.

K iniciaci polymerace (přípravě radikálů) lze použít riboflavin ozářený UV nebo častěji persíran amonný (APS), jako stabilizátor radikálů se používá tetramethylendiamin (TEMED).

Každá skupina si připraví jeden 10 % SDS-PAGE gel s 10 jamkami

DĚLICÍ GEL (10%)	NA 1 GEL
Acrylamid G30	1,7 ml
4x dělicí pufr	1,25 ml
dd voda	2 ml
10% SDS	50 µl
10% APS	50 µl
TEMED	3 µl
KONCENTRAČNÍ GEL (5%)	
Acrylamid G30	250 µl
4x separační pufr	400 µl
dd voda	800 µl
10% SDS	16 µl
10% APS	25 µl
TEMED	1 µl

4x dělicí pufr (1,5 M Tris-Cl pH 8,8)
4x koncentr. pufr (0,5 M Tris-Cl pH 6,8)

Polymerace dělicího gelu musí probíhat bez přístupu vzdušného kyslíku, proto je nutno polymerační směs po nalití mezi skla přelít deionizovanou vodou. Po odstranění deionizované vody nalijeme směs pro koncentrační gel, vsuneme hřebínek a necháme polymerovat.

Kontrola čistoty purifikovaného proteinu

SDS-PAGE

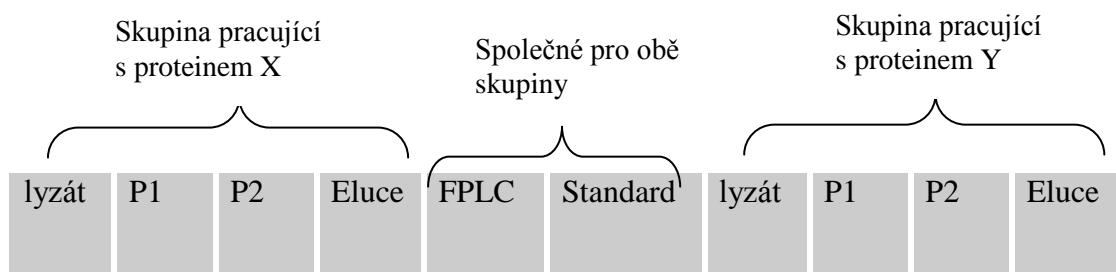
Nejvýznamnější aplikací polyakrylamidové elektroforézy (PAGE) je diskontinuální separace v přítomnosti dodecylsulfátu sodného (SDS) jako silného detergentu. SDS se váže na proteiny v konstantním poměru k jejich hmotnosti (1,4 g SDS na 1g proteinu) a umožňuje tak určit M_r proteinů s využitím hmotnostních standardů. Úplné maskování původního náboje však není zcela zachováno u silně bazických nebo kyselých proteinů, kde je k přesnému určení M_r nezbytné použít dalších technik.

Diskontinuální uspořádání zahrnuje krátký koncentrační gel a dlouhý separační gel. Koncentrační gel má nižší pH (6,8), dochází zde k zakoncentrování proteinů do úzkých zón mechanismy izotachoforézy (glycin zde není zcela ionizován a slouží jako terminátorový ion). V separačním gelu o pH 8,8 dochází k ionizaci glycina, zóny proteinů se tak oddělují a proteiny se rozdělí podle molekulových hmotností. Metoda tak umožňuje detektovat v proteinovém preparátu kontaminující proteiny a slouží k testování úspěšné optimalizace purifikace proteinu z komplexních směsí.

Separované proteiny lze vizualizovat některou z nespecifických technik barvení proteinů (Coomassie Brilliant Blue, barvení stříbrem), nebo lze použít specifické techniky (detekce enzymů pomocí chromogenních substrátů, Western blotting s následnou detekcí proteinu pomocí protilátek).

Experiment:

Našim cílem bude ověřit čistotu izolovaného proteinu. Na připravený denaturační gel naneseme postupně frakce eluované z kolonky během purifikace :

Každá skupina pracuje s přiděleným rekombinantním proteinem X nebo Y. Jednotlivé purifikační frakce naneseme na gel pouze orientačně, tzn. nebudeme měřit proteinovou koncentraci.

1. Příprava jednotlivých vzorků je znázorněna v tabulce.

označení vzorku	objem vzorku (μl)	4 x koncentrovaný SDS nanášecí pufr (μl)
lyzát	6 μl	2 μl
P1	30 μl	10 μl
P2	30 μl	10 μl
Eluce	30 μl	10 μl

Pozn: Vzorek proteinu purifikovaného na FPLC dostanete připravený stejně tak i hmotnostní standard.

2. Připravené vzorky povaříme (90°C/10min) a krátce stočíme na stolní centrifuze.

3. Do jamky **naneseme 30 μl připraveného vzorku.**

3. Elektroforézu necháme běžet při 25 m/gel po dobu 1-2 hod. Gel obarvíme roztokem Coomassie Brilliant Blue (Nespecifické barvení proteinů – viz. 2-D elektroforéza).

Elektroforetický pufr : 25 mM Tris-Cl, pH 8,3
192 mM glycín
0,1% SDS

4x koncentrovaný nanášecí pufr: 0,125 M Tris-Cl pH 6,8
40% SDS
20 % v/v glycerol
0,2 M DTT
Bromfenolová modř

Analýza obrazu – stanovení čistoty purifikovaného proteinu

Denzitometr GS 800, Bio-Rad

Software pro analýzu 1-D gelů: Quantity One, Bio-Rad

Adobe Photoshop

Provedením samotného experimentu práce zdaleka nekončí. Získaná data je potřeba ještě správně vyhodnotit a interpretovat.

V našem případě bude vyhodnocení spočívat v určení **čistoty proteinu (eluční frakce)**.

1. Skenování gelu

- zapnout denzitometr 10 minut před vlastním měřením; restartovat počítač;
- na sklo přístroje nakapat stříčkou destilovanou vodu (skenujete-li membránu, sklo nenámáčíte);
- vložit gel, odstranit případné bubliny a zavřít přístroj.
- spustit program Quantity One;
- z nabídky vybrat **File → GS-800**
- v menu vybrat, jaké médium skenujete:
Select → Gel → Coomassie Blue nebo
Select → Blot → AP-substrate (BCIP/NBT)
- a podle toho vybrat filtr: pro gel (skenuje se při $\lambda=520\text{--}570$ nm) se použije filtr zelený, pro blot (skenuje se při $\lambda=595\text{--}750$ nm) červený.
Filter → Green, Red
- **Preview scan**
- Orámovat žádanou plochu, spustit skenování ikonkou **Acquire**

2. Vyhodnocení gelu:

Sledujete zastoupení daného proteinu ve směsi ostatních proteinů bakteriálního lyzátu. Tento poměr se vyjadřuje jako *čistota vzorku*.

- v programu Quantity One otevřít příslušný soubor: **File → Open**
- pokud je obraz nakřivo a chcete jej narovnat, nebo pokud jej chcete otočit o libovolný úhel či ořezat, vyberte příslušný pokyn z nabídky **Image**

• **Korekce pozadí:** buď lze odstranit pozadí v rámci jednotlivých druh, nebo se ode všech druh odečítá průměrné pozadí celého gelu. Jaký typ korekce zvolit, závisí na vzhledu a druhu konkrétního gelu (gradientový gel, přebarvení, smír, nečistoty...)

Background box – pozadí se definuje tím způsobem, že se zvětší a vybere reprezentativní oblast gelu (**box**), která neobsahuje data. Průměrná hustota tohoto reprezentativního kousku gelu se potom odečítá od hodnot dat

Background strip – používá se pro gely, kde se pozadí na horním konci dráhy liší od pozadí na spodním konci dráhy. Jako reprezentativní kus pozadí se vybere pruh shora dolů přes celý gel. Průměrná intenzita horizontální řady pixelů v dráze pozadí se potom odečte z každého pixelu dat ve stejně horizontální řadě v rámci celého gelu.

Filtrace obrazu: podle vzhledu gelu zvolíme také typ filtrace:

Pepper, Salt, Gaussian, Uniform, Outlier

Pepper/Salt: šum a nečistoty jsou tmavší/světlejší než okolní pozadí. Tento

druh šumu je častý u el. kamer; může být způsoben také škrábanci na negativu

Gaussian: skvrny mají gaussovský profil. Obvykle “elektronický artefakt” nebo rozptyl světla na objektech

Uniform: je-li svinčík po celém gelu (šmouhy, smíry a pod.)

Outlier: sem patří I Pepper a Salt. Jde zejména o nečistoty vnějšího původu: prach na skle skeneru, skvrny na gelu a pod.

Velikost filtru: od 3x3 do 9x9 pixelů. Nutno vybrat takovou velikost filtru, aby byla větší než průměrná velikost pozadí ale menší než průměrná velikost dat. Jednoduše řečeno, není dobré si odfiltrovat spolu s pozadím i bendy.

Ve vašem případě pravděpodobně použijete:

korekce **Pepper, Gaussian noise, Filter size 3x3 pixels**

z nabídky **Image → Filter Wizard**

Filtrování obrazu je nevratná operace, původní – nefiltrovaný – obraz si proto pro jistotu uložíte.

- **Definování drah:**

Pro vyhodnocení zastoupení proteinu je nutné definovat jednotlivé dráhy. Pokud se srovnávají bendy vzájemně mezi dráhami, musí být linie, definující jednotlivé dráhy, stejně dlouhé; toto je *obvzlastě* důležité v případě, srovnávají-li se *mobility* bendů vůči standardům.

Dráhy lze definovat buď jednotlivě nebo jako síť po celém gelu, manuálně nebo automaticky. Dráhy je vhodné nastavit o něco širší, než jsou bendy. Veškeré operace s dráhami najdete v nabídce **Lane**.

Nejrychlejší způsob, jak dráhy definovat, je automatické vyhledávání: **Lane → Auto Frame Lanes**; případné nedostatky lze poté napravit manuálně – např. přidat či odebrat dráhu, zakřivit dráhu podle zakřivení gelu a pod:

Lane → Edit Frame → Stretch Frame

- **Move Frame**
- **Rotate Frame**
- **Resize Frame**
- **Add/adjust Anchors...**

- **Definování bendů**

Také bendy lze vyhledat automaticky i manuálně. Každé uspořádání má své výhody I nevýhody. Opět nejrychlejší způsob je vyhledat bendy automaticky a poté manuálně přidat, upravit nebo odstranit bendy. Příkazy pro operace s bendy najdete pod nabídkou **Band**.

• Pokud je detekce bendů hotová, pro zobrazení výsledků použijete povely z nabídky **Report**. Lze zobrazit výsledky ze všech drah najednou nebo zobrazovat dráhy po jedné. Výsledky lze také exportovat do textového souboru.

Převedení obrázku z formátu tif na formát jpg:

File → Save As → z nabídky formátů zvolit jpg.

Popsané obrázky naskenovaného gelu budou součástí protokolu.

C) Strukturní a funkční analýza proteinů

Místně řízená mutageneze spolu s určením kinetických parametrů enzymů se stala klíčovou metodou pro studium vztahů mezi strukturou a funkcí proteinů. Pomocí tohoto přístupu lze v molekule proteinu detektovat aminokyselinové zbytky podílející se na katalýze přeměny substrátu, na rozpoznání a vazbě substrátu a také ty aminokyseliny, které hrají důležitou roli pro poskládání proteinu do správné kvartérní konformace, která je často podmínkou pro funkci proteinu. Může se však stát, že záměna jediné aminokyseliny má katastrofické důsledky, které vedou ke zborcení nativní struktury a ztrátě funkce proteinu. Často také mutace ovlivní pouze funkci enzymu (a nemusí se vždy jednat o negativní změnu), v některých případech je vliv nulový.

Analýzu struktury a funkce enzymu je možno provést již v nativních bakteriálních lyzátech, čímž se ušetří spousta experimentální práce spojené s izolací proteinu. Jedinou podmínkou je mít po ruce

dostatečně specifický detekční systém pro daný protein. V této části si ukážeme, jak lze analyzovat strukturu a funkci Zm: p60.1 v bakteriálních lyzátech pomocí nativní elektroforézy a jaký dopad má záměna jedné aminokyseliny na kvartérní strukturu a následně pak i funkci proteinu.

Nativní PAGE

Tato elektroforéza se provádí v nepřítomnosti SDS a za důsledného chlazení aparatury, abychom udrželi protein v nativním a tedy aktivním stavu. K separaci proteinu nativní PAGE dochází na základě velikosti, náboje a také na tvaru proteinu. Elektrický náboj proteinu závisí na aminokyselinovém složení proteinu a jeho posttranslačních modifikacích. Celkový povrchový náboj proteinu se může měnit podle pH použitého elektroforetického pufru. Pokud se provede nativní elektroforéza za neutrálního pH, je pak tato metoda použitelná pro studium procesů, při kterých se mění náboj (např. při chemické degradaci proteinu – deamidace) nebo pro studium konformace proteinu (oligomerizace, tvorba agregátů, rozvolnění struktur, protein-protein nebo protein-ligand interakce).

Využívá se opět diskontinuálního průběhu separace (viz SDS PAGE).

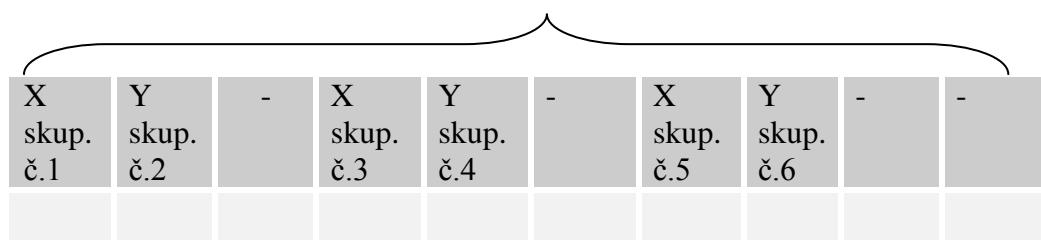
Vizualizace proteinu můžeme provést specificky např. barvením na základě aktivity enzymu pomocí chromogenních substrátů (v případě naší β -glukozidázy: 6-bromo-2-naftylyl- β -D-glukopyranosid – BNGP, 4-methylumbelliferyl- β -D-glucopyranoside - MUG) nebo po přenesení na membránu s následnou detekcí pomocí série protilaterek. Lze požít také nespecifické barvení Coomassie Brilliant Blue.

Experiment:

K ověření katalytické schopnosti $(\text{His})_6\text{Zm.p60.rm}$ (rekombinantní derivát β – glukozidázy a jeho mutantní formy) proteinů X a Y použijeme aktivitní barvení na nativní PAGE s využitím substrátu 4-methylumbelliferyl- β -D-glucopyranoside (MUG). V místě bendu odpovídajícímu β -glukozidáze dojde ke štěpení glukosidické vazby v molekule substrátu za tvorby fluorescenčního produktu viditelného působením UV záření. Kvartérní strukturu budeme analyzovat pomocí imunodetekce.

Na nativní gely naneseme nativní lyzáty proteinu X a Y. Podle stanovené koncentrace proteinů v těchto lyzátech si každá skupina připraví dva vzorky. Vzorek, který bude nanesen na gel a následně použit na aktivitní barvení bude obsahovat 100 µg na jamku (viz obrázek níže gel č. 1) proteinu a vzorek použitý pro přenos na membránu s následnou detekcí pomocí protilaterek 20 µg na jamku (viz obrázek níže gel č. 2). Vzorky označte X nebo Y, podle proteinu, s kterým pracujete a číslem skupiny.

Gel č. 1 : Aktivitní barvení pomocí MUGu - substrátu beta glukosidas – FUNKČNÍ ANALÝZA

Gel č. 2 : specifická detekce β beta-glukosidasy glukozidázy pomocí série dvou protilátek po přenesení na membránu (více viz. Western blotting)- **STRUKTURNÍ ANALÝZA**

X skup. č.1	Y skup. č.2	-	X skup. č.3	Y skup. č.4	-	X skup. č.5	Y skup. č.6	-	-

Elektroforézu necháme běžet v chladové místnosti při 25 mA/gel po dobu 1-2 hod.

Elektroforetický pufr : 25 mM Tris-Cl, pH 8,3
192 mM glycin

Gel č.1: aktivitní barvení:

- Po dokončení elektroforézy ekvilibrujeme gel 2 x 30 min ve vychlazeném 50 mM citrát/fosfátovém pufru (pH 5,5) při 4°C.
- Gel vložíme na cca 10 min do barvícího roztoku při RT
- Detekce proužků na transluminátoru, focení.

Barvící roztok: 50 mM citrát/fosfátový pufr
0,8 mM polyvinylpyrrolidon
3 mM MUG

Gel č.2: Imunodetekce na membráně

Imunodetekce

Jednou z hojně používaných specifických technik detekce proteinů je imunodetekce. Pro některé účely (hmotnostní spektrometrie, imunoanalýza apod.) je výhodné převést separované proteiny z gelu na membránu. Mezi nejčastěji používané materiály membrán patří nitrocelulóza (má však špatné mechanické vlastnosti) a polyvinylidendifluorid (PVDF). PVDF membrány jsou mechanicky velmi odolné a vykazují vysokou vazebnou kapacitu.

Používané techniky přenosu zahrnují kapilární a elektrický transfer, pro svou časovou nenáročnost je zvláště rozšířen polosuchý (semi-dry) přenos.

Imunochemická detekce proteinu na membráně se provádí pomocí série dvou protilátek.

První protilátka reaguje imunochemicky s detekovaným proteinem za tvorby komplexu. Takto vytvořený komplex je rozpoznán druhou protilátkou značenou detekovatelnou sondou (např. vázaná alkalická fosfatáza, atom izotopu atd.).

- připravit membránu PVDF, 4 papíry Whatman 3MM podle rozměru gelu
- ekvilibrace ponořením PVDF do MeOH (snížení hydrofobicity membrány)
- inkubace PVDF membrány v dd H₂O (5 minut)
- ekvilibrace papírů, gelu i membrány v transferovém pufru (10 minut)
- semi-dry elektro transfer 30 min. (proudová hustota = 5 mA na 1 cm²)
- inkubace 45 min s blokačním pufrem

- 45 min inkubovat s primární protilátkou
- promývat 3x 5 min TBST
- inkubace se sekundární protilátkou (45 min)
- promývat 3x 5 min TBST
- inkubace s detekčním pufrem (10 min)
- detekce inkubací s roztokem chromogenního substrátu (max. 5min.)
- opláchnout vodou a usušit

Roztoky : transferový pufr

25 mM Tris-Cl, pH 8,3
150 mM glycín
10 % methanol

TBST

20 mM Tris-Cl, pH 7,6
100 mM NaCl
0,1 % Tween-20

detekční pufr

100 mM Tris-Cl, pH 9,5
100 mM NaCl
5 mM MgCl₂

blokační pufr

5 % sušené mléko v TBST

barvící roztok: 100 mM Tris-Cl, pH 9,5

100 mM NaCl
5 mM MgCl₂
100 µg.ml⁻¹ NBT
80 µg.ml⁻¹ BCIP

Primární protilátka:

Polyklonální králičí Anti-Zm.p60.1 (LMFR-VÚVEL); 10 000 x ředěno v 5% BSA v TBST

Monoklonální myší Anti Poly His (Sigma); 10 000 x ředěno v 5% mléku v TBST

Sekundární protilátky:

Koží IgG proti králičímu séru značená alkalickou fosfatázou; 30000 x ředěno v 5% mléku v TBST

Koží IgG proti myším IgG značená alkalickou fosfatázou; 20 000 x ředěno v 5% mléku v TBST

Chromogenní substrát: NBT (nitrobenzenterazolium), BCIP(5-bromo-4-chloro-3- indolylfosfát).

Schéma praktické části Technologie rekombinantních proteinů

